

The background is a complex marbled paper pattern. A dark, irregular shape, possibly representing a map of Lithuania, is overlaid on the left side. A thin, dark blue diagonal line runs from the top left towards the bottom right, crossing the text.

Vytautas Stankus

ars poetica

Vytautas Stankus

Litva / LT

2	PRED ROZLÚČKOU
6	PRIEŠ ATŠISVEIKINANT
10	BEFORE SAYING GOODBYE
14	SNEŽÍ
15	SNINGA
16	IT'S SNOWING
18	SPARTA
19	SPÁRTA
20	SPARTA
22	PRESTUPNÉ ROKY
32	KELIAMIEJI METAI
42	LEAP YEARS

PRED ROZLÚČKOU

7/25/2008

1

myši sa tlačia do svojich dier
leto sa končí
a dážď bubnuje

v noci je ich nora majákom
ale nikto sa nepristaví
hoci prší

kedysi to býval sneh
ale ani ten si už netrúfa

myši vystrašené mesiacom
sa hrabú preč

— mami, čo to tam hore svieti
— dieťa, to len ťažko pochopíš
— nie je to tam, tak ako ani my nie sme

Iba ten zužujúci pocit zostáva

2

keby len že sme sa zobudili
potichu vzdychajúc
vzdychajúc potichu keď prší
ničnerobenie v daždi
ktorý umýva to vyhorené mesto
ale nezmýva túžby

a steny okolo nás sa objímajú

STANKUS VITAUTAS

3

často spomínam
ako sme pili kávu pod mostom
a na žiaru tvojich rúk

Tam kde sa rieka zatáčala —
lámala

4

Keď sme sa ukryli v kostole
A zbadal som labuť ako letí nad tvou hlavou
— čo to je, čo to je?
— nič, naozaj nič
Život je vlastne dlhé umieranie
A treba hľadať krásu kde sa dá

PRIEŠ ATISISVEIKINANT

2008/07/25

1

pelės graužias į vidų
vadinasi baigiasi vasara
lietaus pirštai užspaudžia skyles

naktimis ola šviečia
tik niekas neužsuka,
net kai lyja

anksčiau, tiesa, būdavo sniego
bet ir tas nebedrįsta

tik mėnulio vidun besigraužiančios pelės
vis krebžda:

— mama, kas ten per žiburiukas?
— vaikelį, sunku bus suprasti:
jo iš tikro nėra, kaip ir mūsų.

yra tik graužatis

2

aš norėčiau kad mudu nubudę
viens į kitą alsuotume tyliai
alsuotume tyliai kol lyja
tingėtume keltis kol lietūs
nuplauna sudegusį miestą
tik ilgesį miesto palieka

kai virš mūsų susiglaudžia sienos

STANKUS VITAUTAS

3

dažnai prisimenu mudu
geriančius kavą po tiltu
tu laikai žiburiuką tarp pirštų

upė išlenkia stuburą —
lūžta

4

kai slėpėmės bažnyčioje mačiau
tau virš galvos praskrido gulbė
— kas buvo, kas?
— ne, nieko
jau šiam mirime nebus gražiau

STANKUS VITAUTAS

BEFORE SAYING GOODBYE

7/25/2008

1
mice are gnawing their way inside
which means that summer is ending
and rain presses its fingers over the holes

the burrow shines in the night
but no one stops by
even when it rains

earlier, there used to be snow
but even that doesn't dare

only mice gnawing into the moon
constantly scratching away:

— mama, what is that glow over there?
— child, it will be hard for you to understand:
it isn't really there, like us.

there is only the gnawing

2
i would like for us waking
to sigh to each other quietly
and sigh quietly while it rains
and dally in bed while the rain
washes the burnt-out city
leaving only the longing

as the walls cuddle up close above us

STANKUS VITAUTAS

3

often i remember how we
drank coffee under the bridge
you would hold the glow between your fingers

as the river bent its back —
breaking

4

when we hid in the church i saw
a swan fly over your head
— what was that, what...?
— nothing, nothing at all
already in this long dying, it's as beautiful as it gets

STANKUS VITAUTAS

SNEŽÍ

spánok, len spánok
dočasná smrť
takýto september – –
cítim
že sneženie sa blíži a blíži

stehy zošívajú noc
v mojom sne ovce vedú psa
preč odo mňa, ďaleko odo mňa
tam, kde je viac svetla
a života —

pán strieľa cez okno žalude
ale nám sa zdá, že sneží
preto tancujeme, tancujeme a zabávame sa
máme deti, ktoré vychovávame
ako vlčie maky v hmle
A tá hmla nás robí mladšími

avšak niečo chýba
neviem to pomenovať, sneh

vôbec nie studený, skôr ako pes
ktorý vám nedopraje pokoj

SNINGA

tik miegas tik miegas
mažoji mirtis
kada šitoks rugsėjis – –
nematau, bet girdžiu
kaip po truputį artinas sniegas

siūlės per naktį,
per sapną, genamą šuns
nuo manęs, nuo manęs
ten kur šviesos
ir gyvybės daugiau —

viešpats gliaudio už lango giles
o mes manom, kad sninga,
ir šokam, ir šokam, ir juokiamės
ir pamirštam, kad mirę,
ir auginam vaikus,
ir auginam aguonas rūke,
po to nuo drėgmės trūksta raukšlės

ir dar kažko trūksta
dabar neįvardinsi, sniegas

nešalta, tik didelis šuo
atsikandęs ramybės

IT'S SNOWING

only sleep just sleep
the little death
when it's such a september --
i don't see, but i hear
that the snow is getting closer and closer

sutures through the night,
through my dream, a dog is shepherded
away from me, from me
to where the lights
and life are more —

the lord is shelling acorns through the window
and we think it's snowing
and we dance, and dance, and laugh
and forget that we died
and are raising children,
raising poppies in the fog,
the humidity leaves us wrinkle-free

still, something is lacking
that can't yet be named, snow

not even cold, it's just a big dog
taking a bite out of tranquility

SPARTA

každú noc, tak okolo tretej ráno
niekde v uliciach Vilniusu
stojíme v daždi
sledujúc začínajúcu sa bitku

okná a telá trpia
krv tečie po asfalte, po chodníku
a okolo hláv nám letia kamene

policajti síce prišli, ale kašľú na to
záchranári ošetrili zranených
a zašili rany

bitkári sa vždy nájdu
a hoci sme stáli v tomto mlynčeku na mäso —
pristúpila bližšie
hovorili sme o rybičkách
o dyme vychádzajúcom z našich cigariet
o líškach v snehu, o vlakoch

ako predpovedať počasie
podľa nálady
ako rozkývať loď, zobudiť sa pri tom v tom istom meste

ako piť spoločne čaj z jedného hrnčeka
dýchať pod vodou
ale najmä o tých malých rybách pri severnom póle
o snehu, pozerajúc na seba so zavretými ústami
a vyšlo slnko

SPÁRTA

kaskart apie trečią nakties mes
stovėdavom kažkur vilniaus gatvėje,
lydavo, jie rinkdavosi, imdavo stumdytis

duždavo langai, duždavo kūnai,
lydės asfaltas, ir kraujas – šaligatviu,
pro mus lėkdavo akmenys

atvažiuodavo policija, bet nesikišdavo,
greitoji rankiojo kritusius,
tvarstydavo, siūdavo galūnes

tinkami kovai kaskart sugrįždavo...
mes stovėdavom šioj mėsmalėj, —
ji prisispausdavo arčiau

ir kalbėdavom: apie mažytes žuvis,
apie dūmų siūlą kylantį nuo cigaretės,
apie lapę sniege, apie traukinius

apie tai, kad galima orą atspėti
pagal jų dundesį, galima
valtyje suptis, tam pačiam mieste nubusti

apie tai, kad galima gerti arbatą
iš vieno puodelio, kvėpuoti po vandeniu,
bet labiausiai kalbėdavom

apie mažytes žuvis šiaurės poliuje,
apie sniegą; žiūrėdavom vienas į kitą,
nepraverdavom burnos, ir išaušdavo

SPARTA

Every night. about three, somewhere
on Vilnius Street we would stand in the rain
and they would gather, start pushing,

windows and bodies would break,
blood would mix with asphalt, sidewalks,
stones flew by our heads as

the police arrived and stood aside,
an ambulance would gather the fallen,
dress wounds, sew up loose ends,

those fit for battle always came back...
we would stand in this meat-grinder —
she would press closer

and we would talk about little fishes,
about the threads of smoke rising from our cigarettes,
about the fox in the snow, about trains

and how you can predict the weather
by their clamor, how you can rock
in a boat, wake up in the same city,

about how you can drink tea
from a single cup, breathe underwater,
but mostly we would talk

about those little fish at the north pole,
and about snow; we would look at each other,
our mouths shut tight, and the sun would rise

PRESTUPNÉ ROKY

Apríl je ten najkrutejší mesiac

T. S. Eliot

1
sú časy, keď sa vám chce kamene zbierať
inokedy ich hádzať
a niekedy ani jedno

2
(druhý október)

3
je čas na spánok, na podivné sny
napríklad:
žena rodí v žite vrany
a tie krákajú

4
alebo: Muž bez tváre
lezie na kopec
a spieva si
pesničku z Carmina Burana

5
alebo dievča s vlasmi plnými bzučiacich včiel

6
nastal čas zobudiť sa

7
(siedmy november 1984)

8
je čas zobudiť sa, počúvať
ako dýcha, príliš sa nehýbať
sám dýcham potichu, snažím sa nezobudiť ju

9
a teraz sa jej pozrieť do očí a usmiať sa

10
čas je rozličný v zime aj v lete
vždy je čas zmeniť čas

11
čas na cestovanie

12
(jeden z tých decembrov, keď nenasnežilo)

13
je čas na cesty vlakom,
na prestupné stanice, kde sa nedá spať
a umývanie zubov je zážitok tiež
keď sa nadržanom pozeráte do zrkadla
a nespoznávate odraz

14
pozerajúc na lesklé koľaje
svet za sebou a rozmýšľaš:
kam idem a čo ma čaká?

15
povedzme si pravdu, nikto
na teba nie je zvedavý

16

rôzne sa stáva jedným — cinknutie
čajovej lyžičky sa podobá na nepodarený kotúl
na tlkot tvojho srdca
na chrápanie tvojho suseda, je to vlastne melódia

17

a nájdeš samého seba spievať si pesničku z filmu
ktorý si mal rád ako dieťa

18

o čom to vlastne celé je?

19

(devätnásteho januára, napadol sneh)

20

či o priateľstve, či o láske

21

je vôbec vhodný čas o tom hovoriť?

22

snád

23

niektoré veci sa mi zdali známe
ľahko rozpoznateľné
ale nebol som to ja

24

o čom je ten film? Pamätám si more;
je aj v mojich snoch, lepšie povedané —
kopa vody,
pretože každé ráno sa budím spotený

25

ráno je čas zobudiť sa

26

(od 26. do 29. februára)

27

a mesto s prístavom
lode s bielymi plachtami, ženy
v bielych šatách, voňavé vlasy

28

voda mi omýva nohy,
a nebeská klenba je zajedno s vodou
a budú tu navždy

29

zostal by som, ale

30

ako som sa sem dostal? Kam ďalej?

31

(tí, ktorí boli narodení v marci majú odísť)

32

zobudil som sa a pýta sa ma:

počúval si ma?

ja že áno, hoci

som nemal potuchy, usmiala sa

(a v apríli ma opustí)

33

steny sú tu tenké

počuť kvapkanie vody v kuchyni

ľudí ako sa hádajú vo vedľajšej izbe

moment, keď prehrávač pretrhne pásku

34

„nevešaj hlavu, si mariňák,

hoci život je raz taký a taký...“

ako to vlastne pokračuje?

35

plavba v jednote so srdcom?

nie, nie tak

36

(pätnásty týždeň, pondelok)

37

čiara života, striedavý tep, bľabotanie

akoby vrana trafila srdce

38

odkiaľ je? Čo tu robí?

39

od začiatku mája som strávil

asi mesiac v špitáli

röntgenovali ma, kompletne ma vyšetřili

nasypali do mňa lieky

veľa som spal, čítal ešte viac

svet bol za oknom

40

inými slovami: Furt to isté

len iný deň

41

príde čas opýtať sa ako sa darí

čo máš nové, ako sa

má rodina, deti

počul si už nový album od Toma Waitsa?

42

druhého októbra sme odniesli

kamarátovho otca do hrobu

rúčky na rakve sa šmýkali

tá váha, pochopiť

že to nie je on

ale len telesná schránka

43

voda siaha až k oblohe

tečie v tepnách oblakov

44
netreba premýšľať —
hodíte si kocku
a buď vám padne, alebo vám padne

45
štyri po piatej sme boli traja
na stanici, ôsmy vagón
fajčiac, čakajúc na štvrtého
ten sa však neukázal

46
všetko ide podľa plánu
dievča na lavičke oproti
si vyzúva topánky, sledujeme
rieku
a nič nejde podľa plánu

47
nastal čas čítať si

48
(od štvrtého mája do siedmeho apríla)

49
ak tri dni nič nečítate
váš slovník
skĺzne len po povrchu

50.
a ak pozriete priamo do slnka
váš tieň bude za vami

51
s morskou chorobou
sadnite si pod strom
to vylieči

52
ak chvíľu pozeráte do ohňa
vaše sny sa rozplynú

53
a ak sa opýta,
povedzte jej o vašich snoch, aj keď si ich nepamätáte

54
čo jej povedať?

55
a čo keď sa opýta:
ako vonia tvoj vankúš?

56
čo povedať?

57
a čo ak...

58
(dvanásteho júla, sedem minút po piatej)

59

svet uteká, ja zostávam
vždy zostávam, snažím sa
nepohnúť, nezobudíť ju

60

voda stúpa k oblakom, dáva
im svaly

61

tá vôňa, tá vôňa pred búrkou
vietor ohýbajúci stromy, okná
sa trasú, polia kvetov sú jeden celok
už, už sa to začne

62

(od šiesteho augusta do...)

63

blesk spálil jej sietnicu
blesk spálil jej sietnicu

64

65

apríl

66

dôležité je nič nerobiť

KELIAMIEJI METAI

Balandis žiauriausias mėnuo
T. S. Eliot

1
yra metas akmenis rankioti
ir metas juos mėtyti, ir
metas yra nedaryti nei vieno, nei kito

2
(spalio antroji)

3
yra metas miegui, keistiems sapnams,
pavyzdžiui: moteris rugių lauke
gimdo varnas, jos krykščia

4
arba: vyras be veido kopia
į kalvą ir gieda kažką
iš Carmina Burana

5
arba: mergina, plaukai pilni dūzgiančių bičių

6
yra metas nubusti

7
(lapkričio septintoji, aštuoniasdešimt ketvirtieji)

8
yra metas nubusti, klausytis,
kaip ji kvėpuoja, beveik nejudėt
pačiam vos kvėpuojant, bijoti pažadint

9
yra metas žiūrėti jai į akis ir šypsotis

10
yra metas žiemos beigi vasaros,
metas persukti laiką

11
yra metas keliauti

12
(gruodis, tąmet sniego nebuvo)

13
metas yra traukiniams, tarpinėms
stotelėms, kur šalta nakvoti,
viešiesiems tualetams, kur valaisi
dantis rytais ir negali atpažinti
žmogaus, kuris žiūri iš veidrodžio

14
bėgių ašmenys spindi,
skrieja pasaulis pro šalį ir galvoji:
o kur aš važiuoju? o kas
ten manęs laukia?

15
nors ten, iš kur važiuoji, irgi, tiesą pasakius,
nieks ypatingai nelaukia

16

ir viskas susilieja — šaukštelio
skimbčiojimas arbatoj sutampa
su dundesiu bėgių, su dusliu
širdies beldimu, kaimyno
knarkimas įgauna ritmą, melodiką

17

ir pagauni save švilpčiojant fragmentą
dainos iš matyto vaikystėje filmo

18

apie ką jis?

19

(sausio devynioliktąją iškrito sniegas)

20

lyg apie draugystę, lyg apie meilę

21

galbūt dar ne metas apie tai kalbėti

22

galbūt

23

nors ten būta kažko labai
pažįstamo, atpažįstamo, mano
nebuvo nieko

24

apie ką tas filmas? lyg atsimenu jūrą;
mano sapnuose irgi jūra, tiksliau —
daug vandens. taip spėju, nes
kasryt nubundu kiaurai šlapias

25

kasryt yra metas nubusti

26

(nuo vasario dvidešimt šeštosios iki dvidešimt devintosios)

27

ir štai miestas turintis uostą,
laivai baltom burėm, moterys
sukniom baltom, kvepiančiais plaukais

28

ir štai vanduo skalauja man kojas, ir
skliautas dangaus, ir skliautas vandens
yra vienas ir tas pats, ir nebelieka
viršaus nei apačios

29

pasilikti norėčiau, bet

30

kaip aš čia patekau? kur toliau?

31

(kovo mėnesį gimusius prašom išeiti)

32

nubudau: ji paklausė:
ar girdėjai, ką tau kalbėjau?
atsakiau, kad girdėjau, nors
net neįtariau, ji šypsojos
(balandį ji mane paliks)

33

čia labai plonos sienos, viskas
girdisi: kaip laša virtuvėj vanduo,
kaip gretimam kambary dejuojama,
magnetofonas ima velti juostelę, nutraukia

34

„nenukabinkime nosies, gardemarinai,
ar būtų gyvenimas kvailas, ar būtų puikus...“
kaip ten toliau?

35

vienybė burės ir širdies... ne, ne taip

36

(penkiolikta savaitė, pirmadienis)

37

yra širdies linijos, permušimai, ūžesiai,
širdies vamzdžiuose blaškosi juodvarnis

38

iš kur jis ten? kaip pateko?

39

nuo gegužės maždaug mėnesį
teko praleisti ligoninėj, švietė
mane ir skanavo, rijau tabletes,
daug miegojau, skaičiau dar daugiau.
pasaulis už lango tęsėsi

40

kitaip sakant: vyko
tas pats per tą patį

41

yra metas klausti, kaip gyvas arba
kuo gyva, kas gi naujo, kaip laikos
šeima, kaip vaikai, ar jau girdėjai
naują t. waitso albumą

42

spalio antrąją nešėm
draugo tėvą į kapines,
karsto rankenos slidžios ir
svoris, ir supratimas,
kad šioj dėžutėje jo nėra,
tik lukštas buvimo

43

vanduo kyla į dangų, srūva
debesų kraujagyslėm

44

nieko nereikia galvoti —
rideni kauliukus ir
arba iškris, arba iškris

45

po keturių penkios, stotyje
prie aštunto vagono buvom
trise, rūkydami laukėm ketvirto,
kuris taip ir nepasirodė

46

ir viskas klostosi pagal planą,
mergina prie gretimo suolo
nusiauna batus, žiūrim
į tekančią upę ir nieks
pagal planą nevyksta

47

yra metas skaityti

48

(nuo gegužės ketvirtosios iki birželio aštuntosios)

49

o jeigu tris dienas neskaitei
jokios knygos — tavo žodžiai
plauks paviršiumi

50

o jeigu veidą atsuksi į saulę —
šešėlis pasiliks tau už nugaros

51

o jeigu sergi jūros liga —
užtenka prisėst po medžiu
ir praeis

52

o jeigu ilgai žiūrėsi į ugnį —
tavo sapnai nubals

53

o jeigu ji paprašys:
papasakok savo sapnus, kurių neprisimeni

54

ką jai atsakysi?

55

o jeigu paklaus:
kuo kvepia tavo pagalvė?

56

ką atsakysi tada?

57

o jeigu...

58

(liepos tryliktoji, po penkių aštuonios)

59

skrieja pasaulis, o aš lieku vietoj,
visuomet lieku vietoj, stengiuos
beveik nejudėti, kad jos nepažadintčiau

60

kyla į dangų vanduo, užpildo
debesų raumenis

61

ir kvapas, tas kvapas prieš audrą,
ir vėjas medžiuose, iš įtampos
virpa langai, gėlės susigūžia,
tuoj, tuoj, tuoj prasidės

62

(nuo rugpjūčio šeštosios iki...)

63

ir žaibas nutvilko tinklainę
ir žaibas nutvilko tinklainę

64

65

balandis

66

labai svarbu nejudėti

LEAP YEARS

April is the cruellest month.

T. S. Eliot

1
there is a time for gathering stones
and a time for throwing them, and
a time for doing neither one thing nor the other

2
(october second)

3
there is time for sleep, strange dreams,
for example: a woman in a field of rye
gives birth to crows, they caw

4
or: a man without a face climbs
a hill and sings something
from Carmina Burana

5
or: a girl with her hair full of buzzing bees

6
there is a time for waking

7
(november seventh, nineteen eighty-four)

8
there is a time for waking, to listen to
how she breathes, to hardly move,
barely breathing oneself, afraid of waking her

9
there is a time for looking into her eyes and smiling

10
there is a time in winter and in summer,
a time to change the time

11
there is a time to travel

12
(december, at which time there was no snow)

13
there is a time for trains, for in-between
stations where it's cold to sleep,
and public toilets where you brush your teeth
in the morning but can't recognize
the person looking back from the mirror

14
the blades of railroad tracks shine,
the world flies past and you think:
so where am I going? what waits
for me there?

15
and to tell the truth, no one
waits for you whence you came

16
and everything blends — the spoon's
ting in the teacup coincides with
the trundle of the tracks, with
your heart's gentle knocking, your
neighbor's snoring takes on rhythm, melody

17
and you find yourself whistling a fragment
of a song from a film you saw as a child

18
what is it about?

19
(january nineteenth, snow fell)

20
as if about friendship, as if about love

21
maybe it's not time to talk about that

22
maybe

23
although something there was very
familiar, recognizable, there was
nothing of mine

24
what is that film about? I seem to remember the sea;
the sea is also in my dreams, or more specifically —
lots of water, I guess, because
every morning I wake up sopping wet

25
every morning is a time for waking

26
(from february twenty-sixth to twenty-ninth)

27
and here is a city with a harbor,
boats with white sails, women
with white dresses, scented hair

28
and here the water washes my feet, and
the vault of the sky and the vault of the water
are one and the same, and no more
top or bottom remains

29
I would like to stay, but

30
how did I get here? where do I go next?

31
(we ask those who where born in march to leave)

32

I woke up: she asked:
did you hear what I was saying to you?
I told her that I had heard, even though
I had no idea, and she smiled
(she will leave me in april)

33

the walls here are very thin, you
can hear how water drips in the kitchen,
how they complain next door, how
the tape deck tangles the tape, rips it

34

“don’t hang your nose, gardes-marine,
whether life is silly or sweet...”
how does the rest of it go?

35

the unity of sail and heart... no, not like that

36

(fifteenth week, monday)

37

there are heart lines, flutters, murmurs,
a raven thrashes through heart valves

38

where is he from? how did he get there?

39

from the beginning of may I had to spend
about a month in the hospital, they took
x-rays and scanned me, I swallowed pills,
slept a lot, read even more, the world
continued outside my window

40

in other words:
same shit, different day

41

there is a time to ask, how is life,
how are you doing, what is new, how is
your family, how are the children, have
you heard the new tom waits album

42

october second we carried
our friend’s father to his grave,
the handles were slippery,
the weight, the understanding
that it was not him in that box
but a husk of being

43

water rises to the sky, flows
in the veins of clouds

44
thinking is unnecessary —
you roll the dice and
either they fall for you or they fall for you

45
at four past five, there were three of us
at the station by the eighth wagon,
smoking while waiting for the fourth
who never showed up

46
and everything goes according to plan,
a girl on the next bench over
takes off her shoes, we watch
the flowing river and nothing
goes according to plan

47
there is a time for reading

48
(from may fourth to april seventh)

49
and if for three days you haven't read
a single book — your words
will swim on the surface

50
and if you turn your face to the sun —
your shadow will remain behind you

51
and if you get seasick —
it suffices to sit under a tree
and it goes away

52
and if you look for a while at the fire —
your dreams will pale

53
and if she asks,
tell her your dreams, which you don't remember

54
how should you answer her?

55
and if she asks:
what does your pillow smell like?

56
what will you answer then?

56
and if...

58
(july twelfth, seven after five)

59

the world flies, and I run in place,
always remaining in place, trying
not to move, not to wake her up

60

water rises to the sky, filling
the muscles of clouds

61

and the scent, the scent before the storm,
the wind within the trees, the windows
shiver with tension, flowers huddle,
soon, soon, soon it begins

62

(from august sixth until...)

63

and lightning burned out her retina
and lightning burned out her retina

64

65

april

66

it's very important not to move

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

© original poems: Vytautas Stankus
© translations into Slovak: Pavol Lukáč
© translation into English: Rimas Užgiris
© Ars Poetica, 2016

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from Ars Poetica, o.z., Vlčkova 18, 811 05 Bratislava

Editor: Martin Solotruk
Slovak language editor: Jaroslav Hochel
Graphic design & layout: Livia Kožušková
Production coordination: Martina Straková

ISBN 978-80-89283-86-6

www.arspoetica.sk
www.facebook.com/ARS.POETICA.sk

www.versopolis.com

Vytautas Stankus

básnik a prekladateľ žijúci vo
Vilniuse. Vyštudoval anglický jazyk
na Litovskej pedagogickej univer-
zite. Od roku 2007 publikuje svoje
básne časopisecky. Za svoju prvú
knihu poézie *Vaikščiojimas kita
ledo puse* (Prechádzka po opačnej
strane ľadu, 2009) získal Cenu
Zigmasa Gaidamavičiusa-Gelého
za najlepší básnický debut. Lite-
rárni kritici označujú Stankusa za
jedného z najvýraznejších litov-
ských básnikov. Jeho druhú básnic-
kú zbierku *Iš veidrodžio, už*
(Zo zrkadla, odzadu, 2014) označi-
la odborná komisia v súťaži
Kniha roka 2014 za jednu z piatich
najlepších kníh poézie a vo feb-
ruári 2015 ju vyhlásili za najlepšíu
litovskú básnickú zbierku uplynulé-
ho roka.

Vytautas Stankus

poet and translator, who lives
in Vilnius. Vytautas has studied
English Philology at the Lithuanian
Pedagogical University. He began
publishing poems in the liter-
ary press in 2007. His first poetry
collection, "Walking on the Other
Side of Ice" (*Vaikščiojimas kita
ledo puse*), 2009 won the Zig-
mas Gaidamavičius-Gelė Prize for
the best poetry debut. Literature
critics suggest Vytautas is one of
the most promising Lithuanian
poets. His second poetry book "*Iš
veidrodžio, už*" (From the Mirror,
Behind) was published in 2014.
The book was chosen by compe-
tent Commission to Five best
poetry books of 2014 in Book of
the Year Campaign. In February
2015 Vytautas' book "From the
Mirror, Behind" became a poetry
book of the year 2014 in Lithuania.

